

Буремне сьогодні

Оксана Забужко

Письменниця і громадський діяч, яка проводить чимало часу у товаристві європейських інтелектуалів, вважає, що від доби Другої світової війни європейці на генетичному рівні відчувають страх перед «російськими визволителями» та їхньою зброєю. А відтак, як зазначила письменниця, Європа намагається не дратувати Росію.

І лише Україна виявилась наріжним каменем, що об нього російський агресор обламав зуби. Саме Україна, українці «здерли маски» з облич російських керівників і продемонстрували європейцям не лише справжні наміри Кремля, а і здатність протистояти російській агресії. Адже історично саме Україна і породила Російську імперію, і століттями слугувала їй донором, і за участі українців Росія вигравала всі свої війни, як вважає Забужко.

Ліна Костенко

Доборолися! Добалакались!
Досварилися, аж гримить!
Україно, чи ти була колись
незалежною хоч на мить —
від кайданів, що волю
сковують,
від копит, що у душу б'ють,
від чужих, що тебе
скуповують,
і своїх, що тебе продають?!
Популяція! Нація! Маси!
І сьогодні, і вчора, й колись
українського пекла гримаси
упеклися мені. Упеклись!
Весь цей розбрат, і рейвах,
і ремство,
і віки безголів'я вдогонь, —
хай він спалить усе це
нікчемство
українського пекла вогонь!

Життя, опалене війною...

Марія Матіос

«Думаю, ніхто не має морального права імперативно говорити про війну, на війні не побувавши й години. Хоча чому... Харківські блокпостівці кажуть, що дехто із політичних піарників “війни до останнього патрона” на справжню війну далі Ізюму без охорони і телекамери не їздять».

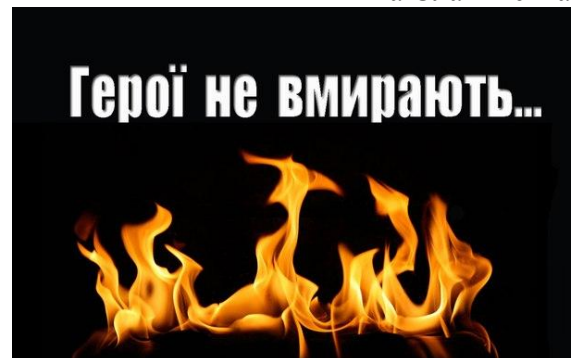

Сергій Жадан

«Загалом у всій цій ситуації поет, якщо він не бере в руки зброю, якщо він вирішив залишитись в тилу, він не має права замовкати, тому що, якщо зникають голоси, якщо стає більше пустки, і чим її заповнити? Якщо людина перестане слухати вірші, може, вона почне слухати якусь пропаганду. Тому я для себе вирішив, якщо є така в тебе можливість – говори».

Довкола ніч... а мав би бути ранок...
Яскравий спалах... в грудях так пече...
Ні... не болить вже... лиш страшenna
рана
І хтось мене торкає за плече...
То Ангел мій... Від нього стільки
світла...
І дивина... Я бачу увесь світ...
О, як красиво Україна квітне,
І я над нею лину у політ...
Усе як треба... Все таки, це - ранок...
Он рідний дім... Я так його люблю...
Матуся вийшла (в чорному?) на ганок...
Що сталося, люба? Хто завдав жалю?
Невже ото за мною плаче мама?
Невже мій батько враз так посивів?
Мені ж, рідненькі, не болить та рана...
А вижити, пробачте, не зумів...
Іде війна... іде кривава бійня...
Брехня і зрада всюди, як чума
Благають хліба – в пазусі каміння,
Моїй Державі спокою нема...
І десь, позаду, там ще клекіт бою,
Там знов і знов хтось падає від куль...
Моя країно, скільки ж буде болю,
В довірі скільки наб'ємо ще гуль?..
І не важливо звідки ти і хто ти,
Так було завжди, протягом віків
Йшли боронить Державу патріоти,
Відважніші з усіх чоловіків...
І став для мене нічю знову ранок
І заболіло так, що Боже мій...
То ж, Україна з мамою на ганок
Зчорніла йде... кроваві сльози з вій...

Інна Славинська

Ми – за мирну Україну!

Перше вересня – День знань. Цього року це свято виявилось особливим, адже було пронизане любов'ю та турботою до рідної землі. Надзвичайно приємно було бачити майже всіх ліцеїстів з жовто-блакитними стрічками. Багато хто з учнів одягнув цього дня вишиванки. Тож не дивно, що цього святкового дня ліцеїсти долучилися до акції «Розфарбуймо світ у кольори своєї Батьківщини» (ініціатива педагога-організатора Кошової Л.С. та учнів лінгвістичних класів).

Громадяни нашої країни проводять акції на підтримку бійців АТО. Наші ліцеїсти не залишилися осторонь цієї великої справи. Учням та батькам було запропоновано 1 вересня замість того, щоб купувати квіти вчителям, переказати кошти на підтримку бійців АТО. Заклад зібрав 2 тисячі 200 гривень. Зібрані кошти передані до координаційного штабу «Народний захист Ніжинщини».

Коли весь Ніжин вийшов зустрічати бійців 41 батальйону, який повернувся на свою малу батьківщину з війни, наші ліцеїсти теж долучилися до благородної справи. Усі вітали, обіймали героїв, раділи, що ті повернулися живі. І лунали від щирого серця слова: «Слава Україні!» У відповідь звучало: «Героям слава!!!»

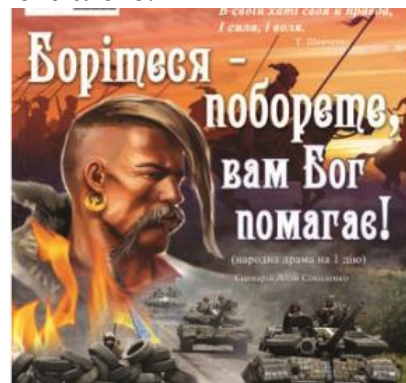

Ми завжди пам'ятаємо героїв Великої Вітчизняної війни. Вони знаходять безсмертя у великих діяннях прийдешніх поколінь. Своїм життям ми зобов'язані саме їм.

День міста ніжинці розпочали свято урочистою ходою з вулиці Гоголівської до Вічного вогню. Наші ліцеїсти гордо несли жовто-блакитні прапори. Мріяли про мирне небо над головою, про єдність нашої країни. Думали про те, щоб ми більше не знали, що таке війна.

Покровський ярмарок цього року був із відбитком суму... Але з виявом глибокого патріотизму. Вилучені кошти були передані для воїнів АТО, щоб допомогти нашим бійцям, підтримати їх. Серед них так багато і ніжинців...

Майже всі учні ліцею організовано відвідали виставу Ніжинського академічного українського драматичного театру імені М.М.Коцюбинського «Борітеся – поборете, Вам Бог помагає!». Вистава змушувала кожного глядача задуматися над долею держави, вчила бути відповідальним за майбутнє своєї країни. Сьогодні особливо актуально звучить Шевченкове слово.

Газету підготувала Коткова Ангеліна.